

[Pia Christmas-Møller]

helt lykkedes at overflødigøre den del af praktikpladsforliget, der indeholdt regler om oprettelse af praktikpladskompenserende undervisning, trods ihærdige anstrengelser fra mange sider.

Det har ganske naturligt sat spot på reglerne om fordeling af finansieringsbyrden. Hvem skal betale? Og hvor meget? Arbejdsmarkedets parter har med stor relevans peget på en række svagheder og uhensigtsmæssige konsekvenser af det gældende regelsæt. Vi har derfor i den konservative folketingsgruppe været godt tilfredse med, at arbejdsmarkedets parter har været stærkt inde i billedet ved udformningen af en ny finansieringsordning, og vi er godt tilfredse med, at undervisningsministeren har modtaget parternes udspil så åbent, som tilfældet er, i form af dette lovforslag.

Det er for os centralt, at der er indbygget et økonomisk incitament for virksomhederne til at oprette så mange lære- og praktikpladser som muligt. Forslaget her vil medføre, at der bliver en mere retfærdig byrdefordeling, sådan at de virksomheder, der virkelig har gjort og fremover vil gøre noget effektivt for at oprette så mange pladser som muligt, også bliver tilgodeset økonomisk.

For os er det også væsentligt, at der bliver en ligestilling på elevsiden. At det er nødvendigt at oprette denne lidt kunstige form for praktikuddannelse skal ikke gå ud over eleverne. Vi skal gøre, hvad der overhovedet kan gøres for at undgå, at vi får et A- og et B-hold. Derfor er vi tilfredse med, at der i lovforslaget også lægges op til en mere rimelig ligestilling.

Alt taget i betragtning mener vi i den konservative gruppe, at der er kommet en ganske acceptabel håndtering af dette smertensbarn ud af det. Lad os få en effektiv og hurtig udvalgsbehandling, så det kan blive omsat til virkelighed.

Anders Mølgaard (V):

Som bekendt er det kun få måneder siden, Folketinget besluttede at indføre en AER-finansieringsordning vedrørende praktikpladskompenserende undervisning for de elever, der ikke har mulighed for at finde en praktikplads.

Det kan heller ikke have forbigået nogens opmærksomhed, at der fra mange sider er rejst en massiv kritik ikke blot af ordningens virkning, men sandelig også af den tankegang, der ligger bag den såkaldte 10. maj-aftale.

På baggrund af den stærke kritik af konsekvensen af loven af 30. november 1990 nedsatte LO og DA et fællesudvalg efter drøftelse hos undervisningsministeren den 15. februar 1991. Nærværende lovforslag bygger på en indstilling fra fællesudvalget mellem LO og DA.

Forslagets hovedelementer er: Førøgelse af lønrefusion for det nuværende generelle dækningsbidrag fra 70 til 90 pct., finansiering af en praktikpladskompenserende undervisning, visse andre udgifter afløses af en ny generel bidragsordning, og heldigvis for en række uddannelsessøgende gives der et årligt fradrag på ca. 6.000 kr. AER yder økonomisk støtte til værktøj, transporttilskud m.v. under den egentlige værkstedsundervisning, og der ydes en mobilitetsfremmende ydelse.

Disse bidrag vil imødegå en del af den beretigede kritik, vi har mødt ude omkring i landet. Det foreliggende lovforslag vil alt andet lige fremkalde et større udbud af praktikpladser end den nuværende ordning, samtidig med at det må antages at medføre en mere retfærdig fordeling af de økonomiske byrder for arbejdsgiverne.

Venstre kan bakke lovforslaget op, fordi det er et fremskridt i forhold til den gældende ordning, men for Venstres folketingsgruppe er det samtidig vigtigt at slå fast, at vi er yderst skeptiske over for hele idégrundlaget og tankegangen bag praktikpladskompenserende undervisning. Vi kan støtte det på kort sigt, men vi mener ikke, at ordningen er kommet for at blive 1990'erne ud. Vi skal passe på, at vi ikke på dette område ender med østeuropæiske forhold, vel at mærke før Berlinmurens fald.

Holger K. Nielsen (SF):

Siden partiet Venstre nu vil inddrage Berlinmuren og Østeuropa i denne debat, så synes jeg, man skulle sende denne hilsen til arbejdsgiverne. Det er da derfor, at det er nødvendigt at oprette værkstedsskolerne. Det er, fordi arbejdsgiverne ikke er sig deres ansvar bevidst og opretter de praktikpladser, de burde oprette i erhvervslivet. Det er jo derfor, vi har dette problem, og det synes jeg da at Venstre skulle være lidt mere opmærksom på i stedet for generelt at snakke om østeuropæiske forhold.

Vi mener bestemt, at vi skal arbejde for at få praktikpladser i erhvervslivet, helt klart, men i det omfang det bliver nødvendigt med værk-